

Beredvillighed til paa den Maade at søge at ordne Monarkiets konstitutionelle Sager, for- tænker jeg ham ikke i, men jeg har blot ønsket, at det tillige skal staaes fast, at vi uafsladelig have raft Haanden, og at vi uafsladelig ere viste tilbage. Jeg vil minde den høitærede Konseils- præsident om hans egne Ord i 1856, som jeg tydelig erindrer, da han paa sin sædvanlige kraf- tige og veltalende Maade mindede de ellers Hol- stenerne, som sad paa den anden Side af denne Sal, om, at de ved alle deres Forslag, alle de- res Tilbud og Bøggjeringer om en konstitutio- nel Forening bestandig glemte Eet, og dette Ene, som de altid glemte, og som de uafsladelig vilde glemme og vilde forsøge at faae os til at glemme, det var Danmark, der skulde glemmes ligeoverfor den holstønstf Indflydelse. Det maa altsaa nu være vor Trøst og vort Haab, at Sa- gen er kommen til en saadan Krisis, at det er umuligt, at en Samvirken i konstitutionel Hæn- seende mellem det tydske Land Holsteen og de danske Lande Danmark og Slesvig kan bringes istand. — Naar man taler om Forsfatningen af 18de November, saa er det dog vel rigtigt, at man paa det Bestemteste protesterer imod, at denne Forsfatning gjør nogen saadan Forandring i de bestaaende Forhold mellem Danmark og Slesvig, at man uden at ville strække Netten til Uret kan sige, at det ligner en Inkorporation af Slesvig. Saalænge Slesvig beholder alle sine provinssielle Indretninger, saalænge det har sin Stønderforsamling, sin særlige Admi- nistration, sin egen lokale Lovgivning, sin Over- ret m. v., er det umuligt at sige, at der er fore- taget endog blot et Skridt til Inkorporation. Den nævnte Forsfatning kan blive et Skridt dertil, men Inkorporationen vil jo ogsaa kunne komme paa andre Maader. Det er imidlertid Uret at ville yttre, at Noget, der blot ligner et Inkorporationsforsøg er skeet ved Forsatnin- gen af 18de November 1863; det skulle vi vel vogte os for; thi der er Folk nok, som ere os fjendtligt sindede, og som ville søge at benytte dette Moment som talende imod Ikræftkættelsen af Forsfatningen af 18de November. — Vi ere naturligtviis Alle enige i den høitærede Kon- seilspræsidents Ytringer om, at Krigen med- fører uendelig Sammer og Elendighed; vi gamle Folk, som ikke ere værnepligtige, og som

ikke selv skulle gaae ud og kæmpe og bøde alt muligt Ondt, kunne sagtens sige, at vi ville offere Blod og Penge, men en Sag skal staae meget høderlig, naar en lovgivende Forsamling eller Regjering virkelig skal bringes til Arrig. Paa den anden Side indrømmer jeg, at den høitærede Konseilspræsident har fuldkommen Ret i, at der er en Grændse for Alt, og at Grændsen for Overbærenhed; for Indrømmel- ser og for Forsøg paa at komme tilrette med Tydskland nu er naaet. Der er nu for os intet Andet at gjøre end at offere, hvad vi have, for at forsvare Danmark og Slesvig, for at forsøge, maastee for sidste Gang, at be- staae som et selvstændigt Folk, hvis Haab og hvis Ønsker ere rettede mod Norden og ikke mod Syden, mod Norden som den naturlige Forbindelse, der engang i Tidernes Løb, Gud veed naar, vil knytte de Folk tilfammen, der ere hinanden saa lige i Sæder, i Skikke og i Nationalitet. Vi maae kæmpe for, at vi maae bestaae som et Danmark, og vi maae kæmpe med alt Det, der staaer til vor Naadighed, og naar Krigens Skæbne skalde gaae os imod, og vi ikke længere ere i Stand til at forsvare os mod en, ganske vist overlegen Fjende, da maae vi gaae ombord paa vore Der og leve der saa længe, vi kunne, hellere end paa en slavisk Maade at underkaste os en Fjende, som altid har viist et saadant Sindelag og en saadan Færd imod os, at det er blevet til en Utaal- lelighed.

Fischer: Jeg tillod mig i forrige Møde at rette nogle Bemærkninger imod det 4de og 5te Afsnit af Adressen, men efterat disse vare fremkomne, have flere ærede Medlemmer givet Fortolkninger, navnlig angaaende det 5te Af- snit, som jeg maa tilstaae have i en ikke ringe Grad overrasket mig. Ved at læse Adressens Udtryk, har det nemlig aldrig kunnet falde mig ind, at det, man nu har angivet at være Me- ningen, virkelig var det. At der i Begyndelsen af det 5te Afsnit ikke skulle lægges Estertryk paa Forsatningen af 18de November 1863, kunde jeg saaledes ikke ane, og at de derefter følgende Udtryk angaaende Kong Frederik den 7des Liv og Formaalet for hans Bestræbelser skulle kunne modtage den Fortolkning, som vi